

[Auken.]

med den diskussion om den fysiske planlægnings udformning, vi skal have i næste samling, kommer frem til at nedsætte et sådant udvalg.

Så vil jeg lige sige til sidst, at jeg ikke helt forstår hr. Guldbergs bemærkninger om at tage en mands bolig og give den til en anden. Det er meget forenklet, jeg havde nær sagt 19. århundredes måde at stille problemerne op på. Det, der er tale om her, er ikke små mennesker med en enkelt bolig, der stiller sig i vejen. Det er helt andre og mere kontante interesser, der stiller sig i vejen for en fornuftig byudviklingsplanlægning. Det er dér, problemet ligger.

Må jeg sige til allersidst, at jeg ikke forstår, at hovedstadsområdet kan adskille sig så radikalt fra Århusområdet, som jeg selv kender til, at der i hovedstadsområdet kun er tale om jord, der tilhører enten kommunerne eller de sociale boligselskaber. I Århus, hvor man vel nok har en kommune, der har gennemført et af de mest langsigtede kommunale jordopkøb, er der dog stadig tale om meget store arealerhvervelser af private grundspekulanter, og jeg tror ikke, at dette problem ser så frygtelig meget anderledes ud i hovedstadsområdet. Når vi diskuterer disse ting, er det godt at bevare en vis realistisk forbindelse med omverdenen.

Bendix: Hr. Auken siger nok, at det, det drejer sig om her, ikke er små menneskers relativt små interesser. Det kan det godt blive. Det lovforslag, vi her diskuterer, er formuleret på en sådan måde, at det kan bruges både til stort og småt. Deri har man en væsentlig begrundelse for vores ængstelse.

Jeg vil godt konkretisere min ængstelse, og det var derfor, jeg stillede det spørgsmål til boligministeren, som jeg vil bede om på et senere tidspunkt at få videreekspereret til justitsministeren. Jeg er f. eks. ængstelig ved, at der i dette lovforslag står, „når det er af væsentlig betydning for det offentlige“. Hvad er „væsentlig“? „Væsentlig“ er et kolossal elastisk udtryk. Jeg er naturligvis klar over, at det udtryk eksisterer andre steder i lovgivningen i forbindelse med ekspropriationsbestemmelser; men det er ikke noget

særlig betryggende ord, det er ikke nogen særlig betryggende formulering.

Hr. Maigaard talte om mangelen på konsekvens i mit partis og for den sags skyld også andre partiers politik i forbindelse med de forskellige ekspropriationsbestemmelser. Jeg kan sige til hr. Maigaard, at de overdrevene bekymringer på vores vegne kan hr. Maigaard spare sig. Men nu er der jo en almindelig tilbøjelighed til en lidt skolemeisteragtig holdning fra hr. Maigaards side, så jeg forstår godt, hvorfor vi skulle have karakterer. Det er naturligt for hr. Maigaard at give andre karakterer.

Jeg har opfattet ministerens bemærkninger på den måde, at ministeren kunne bekræfte, at den formulering, jeg henviste til i mine første bemærkninger — det er det, der står ret højt på side 2 i ministerens skrevne manuskript — om, at der kunne være tale om også at ekspropriere dér, hvor der ikke foreligger nogen konkrete planer, betød, at det var en ekspropriationsbeføjelse, ministeren havde i tanken. Dertil må jeg sige, at det ængster os naturligvis, for hvis man vil til at ekspropriere dér, hvor der end ikke foreligger konkrete planer, men hvor man kan tænke sig på et senere tidspunkt at lave konkrete planer, er vi ude i anvendelse af ekspropriationsbestemmelser i sammenhænge, som fjerner sig temmelig væsentligt fra grundlovens formuleringer.

Sluttelig vil jeg bare lige præcisere, at det, jeg ville bede ministeren om, dels var en oversigt over de formuleringer, vi har i lovgivningen i forbindelse med ekspropriationsbestemmelser — der findes som sagt en række forskellige formuleringer — dels en oversigt over de erfaringer, som by- og landzoneloven, byplanloven osv. har givet anledning til at indhøste siden 1969 om disse loves hensigtsmæssighed som planlægningslove.

Ordføreren for forslagsstillerne (Maigaard): Må jeg først sige til boligministeren, som hævder, at regeringens jordlovsforslag er de EF-relevante, at hvis man forstår EF-relevans som, at dansk jord skal sikres på danske hænder, er regeringens politik ude over det EF-relevante, det er vistnok indiskutabelt; at det ikke er langt nok, er en anden snak.